

Tisková zpráva Tanečního centra Praha

25. výročí vzdělávací koncepce „konzervatoř – gymnázium“ v TCP

GALA – 8. června 2019 od 19,00 hodin ve Stavovském divadle

Praha, 29. dubna 2019: když jsme ve čtvrtek 1. září 1994 otevřeli první 1. ročník osmiletého denního studia, mělo za sebou „centrum“ již 33 let bouřlivého vývoje – většinou v socialistickém undergroundu. Moderní pojetí výuky scénického tance zaváděli postupně od roku 1961 naši učitelé pod hlavičkou Vysokoškolského uměleckého souboru – musím jmenovat Františka Pokorného, Ivanku Kubicovou a Jana Hartmanna. Od roku 1980 – již pod tichou, ale účinnou záštitou Univerzity Karlovy – jsme začali vedle unikátního uměleckého tělesa budovat vzdělávací instituci s důsledně eklektickým pojetím výuky tanečních technik a příslušné scénické praxe, přísně dělenou věkově a výkonnostně. Pod novým názvem Taneční centrum Univerzity Karlovy jsme čerpali metodické a dramaturgické impulzy výhradně ze „západního“ zahraničí, takže vzhledem k politické situaci nebyla žádná šance na zařazení do školské sítě nebo na jakékoliv dotace. Nelze říci, že centrum bylo nejlepší, protože bylo dlouhá léta jediné - postupně se ale nastarovala celá nová generace tanečních tvůrců, učitelů a interpretů. Bylo to velmi důležité období experimentů, pokusů, omylů, bojů za přežití a nezávislost a úspěchů!

Počátkem 90. let jsme byli velmi dobře připraveni na „nový svobodný svět“ a opět s pomocí zahraničních expertů jsme (stále ještě velmi obtížně) prosadili vzdělávací koncepci „konzervatoř – gymnázium“ do sítě škol. Zde musím jmenovat Jiřího Kyliána, který osobně i prostřednictvím své nové nadace zajistil naší kultuře a uměleckému školství pečlivý odborný audit. Do uměleckého školství vyslal významného amerického odborníka Benjamin Harkarvyho, který podrobně vyhodnotil dosavadní vývoj a definitivně nás nasměroval k založení vlastní nezávislé školy. Z domácích partnerů musím jmenovat spoluautorku vzdělávací koncepce Vlastu Schneiderovou a také Pavla Šmoka, který nám jako předseda první správní rady Tanečního centra Praha pomohl doslova protlačit celý projekt na (tehdy ještě dezorientovaném) Ministerstvu školství proti (tehdy ještě velmi ortodoxní) konzervatorní lobby.

Od počátku logicky visely ve vzduchu dvě zásadní otázky, které jsme brali nesmírně vážně a občas je musíme vysvětlovat dodnes: „Proč chcete tanečnickům vnučovat tak rozsáhlé všeobecné a odborné teoretické vzdělání a proč kombinujete tolik tanečních technik a tolik scénické praxe a repertoáru je to vůbec třeba a pomůže to nějak tanečnímu umění?“ A druhá otázka: jak chcete (proboha) to všechno stihnout a zajistit místo, vybavení a prostředky na tak nadstandardní výuku - při mizerném prostorovém zázemí uměleckého školství v Praze, zcela nevybavených „činoherních“ divadlech v celé ČR a pouze s „běžnou“ konzervatorní dotací?“

Na většinu těchto otázek dnes již známe přesné odpovědi, u některých budeme hledat správná řešení vlastně neustále – to je kouzlo učitelské a tvůrčí práce při výchově mladých uměleckých osobností. Základní teze této koncepce znějí logicky – až banálně, přesto představují i po dvaceti pěti letech existence stále ještě provokativní a choulostivé impulzy. Konflikt mezi teorií a praxí, mezi uměleckým mistrovstvím a intelektuálním rozvojem trvá stále – minimálně posledních 200 let, kdy začala vznikat síť evropských konzervatorií. Bohužel to předznamenává postavení a prestiž umělců ve společnosti a fatální pozici kultury v naší civilizaci.

A přitom je to tak prosté: chceme - alespoň v oblasti tanečního žánru - vlastně jen dovést k dokonalosti kultovní slogan, který již v polovině 19. století zformuloval směrem k rodící se evropské tělovýchově Dr. Miroslav Tyrš: „V zdravém těle, zdravý duch“.

Děkujeme všem našim spolupracovníkům, absolventům, studentům a partnerům – držíme palce vám všem i Tanečnímu centru Praha do dalšího čtvrtstoletí!

V Praze dne 29. dubna 2019

Ing. Antonín Schneider
manažer a dramaturg TCP